

DUCH i BASILS, Josep

Metge. Nascut a Vic el 1817. Fill de metge, va fer els seus primers estudis a la capital vigatana. El 1835 va iniciar la carrera de medicina a la Universitat de Barcelona. Una vegada llicenciat es va traslladar a la vila de Centelles, on exercí la seva professió durant 28 anys. Aquesta condició de metge rural, però, no el va mantenir aïllat de l'activitat científico-mèdica del seu temps. Va publicar diversos treballs a les revistes *La España Médica*, *El Compilador Médico* (1865), *La Independencia Médica* (1869), *Revista de Ciencias Médicas* (1875) i *Enciclopedia Médico Farmacéutica* (1877). El 1861 va publicar un manual obstètric titulat *De la versión podálica y de los casos de distocia que reclaman dicha operación*. En la introducció del llibre, l'autor es planya de la poca importància que es dóna a l'obstetrícia, de la manca d'especialització dels qui la practiquen, de l'escassetat de centres dedicats a l'hospitalització de les parteres o de l'absència absoluta de temes obstètrics en el qüestionari d'oposicions a dues places de metge de la Maternitat de Barcelona, en els dies de la seva creació. Segons ell, en bona part la responsabilitat de tota aquesta situació és deguda a l'escassetat d'obres i manuals obstètrics espanyols, cosa que fa recórrer a les obres estrangeres per documentar-se degudament. L'obra està dividida en dues parts. La primera està dedicada a la descripció de la tècnica, definició, història, condicions que requereix la seva pràctica, regles generals i incidències segons la posició fetal. En la segona estudia els accidents que reclamen aquesta intervenció, per part de la mare i per part del fetus. La Reial Acadèmia de Medicina i Cirurgia de Barcelona el va admetre

entre els seus socis corresponents, considerant el mèrit del seu manual obstètric, amb data de 15 de novembre de 1867. El 1870 va abandonar Centelles per instal·lar-se a Barcelona, on continuà l'exercici de la medicina en una consulta particular. A la capital catalana es va destacar per una participació activa en els debats mèdics de l'Acadèmia. Va dedicar els últims anys de la seva vida a la redacció d'un *Tratado practico para las comadronas*, que no va arribar a acabar. Va morir als 60 anys, a conseqüència d'un ràpid procés catarral, el dia 14 de desembre de 1877.

Bibliografia

De la versión podálica y de los casos de distocia que reclaman dicha operación. Barcelona: Librería Plus Ultra, 1861.

«Paraplegia ascendente progresiva, con parálisis de la vejiga y recto, curación por la estricnina». *Compilador Médico*. Núm. 70 (1868), p. 16-520.

«Paraplegia ascendente progresiva, con parálisis de la vejiga y recto; curación por la estricnina». *El Genio Médico Quirúrgico*. Núm. 618 (1868), p. 327-329.

«Estudios tocólogo-ginecológicos. De la eclampsia puerperal». *Revista de Ciencias Médicas de Barcelona* (1875), p. 102-109, 205-214, 255-258, i (1876), p. 104-107, 153-156, 201-210.

«Ventajas y perjuicios de la intervencion ó no intervencion del arte, en el alumbramiento». *La Independencia Médica*. Vol. XIII, núm. 3 (1877), p. 30-32.

Fonts: 86, 57, 237, 241 i 243.